

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI.

НЕДЕЉА 18. ЈАНУАРА 1898.

Број 3.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на половина	3 "
За стране земље на годину	9 "

ПРЕПЛАТА ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ОБЈАВА

ЗА ПОВЛАЧЕЊЕ ИЗ СТЕЧАЈА СРПСКОГ БАКАРНОГ НОВЦА

На основу закона од 15. марта 1890. год. има се српски бакарни новац заменити сребреницима новога кова.

С тога Министар Финансија објављује ово што следује:

1. Српски бакарни новац има се повући из стечаја до 15. маја 1898. године закључно, почевши од 1. јануара те год.

2. У саобраћају важиће тај новац до 30. априла закључно, а од 1. па до 15. маја, 6 часова у вече закључно, он ће се примати још само ради замене новим динарима на одређеним благајницама.

3. За размену српског бакарног новца одређене су *окујесне благајнице и благајнице управе града Београда*. За све време од 1. јануара па до 15. маја 1898. године, ове ће благајнице вршити ту размену по пуној означеном вредности српског бакарног новца; но мању суму од једног динара замењиваће новцем од никла.

4. Сваки је дужан да одвоји једну врсту бакарног новца од друге, т. ј. 5 од 10 паре, и тако одвојен новац да подноси за размену дотичној окружној благајници, а у Београду благајници Управиној.

5. При замени српског бакарног новца новим динарима строго ће се пазити на то, да се у државну касу не унесе ниједан комад *страног бакарног новца*, него ће сваки овакав новац бити уништен.

Све напред изложене саопштава се грађанству и овим путем ради знања и управљања.

Из благајничког одељења Министарства Финансија, 20. Децембра 1897. год. КБр. 21.015., у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

30. Децембра 1897.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовали чланови суда гг. Брана Ј. Рајић и Ђ. Каџајановић, од одборника били: г. г. Светозар Гвоздић, Р. Драговић, Ђр. Стеван Марковић, Ђ. Димитријевић, Стеван Максимовић, Марко С. Петронијевић, Голуб С. Јанић, Глиши Стојановић, К. Чупић, Евг. М. Чолошић, Мијаило Ђ. Илић, Којадин С. Каџајић, Дамјан Стојковић, Коста М. Ђурић, Милован Миленковић, Ђ. Леко, М. Савчић, Стеван Милковић, Ђ. Милијашевић, Милутин Ј. Марковић, Никола И. Стаменковић, М. Капетановић, Милан Арсенијевић, Ђ. Ђирковић, К. П. Михајловић, Дим. Гавриловић, Ј. М. Јанковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 22. Децембра 1897. год. и учињене су ове измене и допуне:

у решењу КБр. 672, да се расходована вересија трошаринска једним делом датира из доба, кад је трошарина уведена

и кад није било утврђених правила и сталних органа за наплату исте, и да је један део те вересије постао услед казни, које се према закону не могу наплатити.

У решењу КБр. 678, да општина ову инсталацију не може извршити, поред наведеног разлога, још и са тога, што није по закону дужна да то учини.

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 7295, 7391, 7348, 7296, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Божа С. Живковић индустрисалац добrog владања и добrog имовног стања; да је Драгутин Димитријевић чиновник железнички добrog владања и средњег имовног стања; да је Аврам Поповић бив. српски писар доброг владања и сиротног имовног стања; да су му непознати Михаило Ђорђевић сензал и Коста Милосављевић бив. полиц. писар.

III

По прочитању молбе СТБр. 3515, одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцу Пере К. Јанковићу може дати тражено уверење о његовом породичном односу.

IV

По прочитању молбе Браће Минха, фабриканата из Парадина АБр. 7220, да им општина прода 200 метара железничких шина, одбор је одлучио,

да се ова молба упути на оцену и мишљење одборском поверилишту, изабратом у седници одборској од 8. Децембра 1897. год. АБр. 6349 за проучавање питања о грађењу железнице до Белих вода.

V

По прочитању изјаве Петка Тројановића АБр. 7415 дате услед решења одборског од 22. Децембра 1897. АБр. 7200 о закупу леда, одбор је решио,

да се право наплате таксе за вађење леда у овој зимској сезони уступи Петку Тројановићу за пет стотина динара по прописаним погодбама. Закупац ће бити дужан ову закупну цену положити каси општинској без обзира да ли је и колико леда било ове зиме.

VI

По прочитању извештаја управника водовода ВБр. 2080 о држаној оферталној лicitацији за набавку угља за потребу водовода, одбор је решио,

да се од Јована Апела из Алексинца набави педесет вагона алексиначког угља

по сто и пет динара у сребру од вагона без подвоза од Алексинца до Београда, што ће општина платити; да се сваки вагон пре истоваривања измери на железничкој вази.

За осталу потребну количину угља за ову годину, да суд општински прибави нужне податке и понуде и благовремено изнесе одбору на решење.

VII

Председник извештава одбор да је решењем његовим од 28. Децембра 1896. године АБр. 10964 одређена комисија да даде своје мњење о учињеној погодби између општине и Н. Ђорђевића о експропријацији његовог имања према железничкој станици да та комисија још није поднела свој извештај, и да сопственик тражи, да му се то земљиште процени и плати.

Одбор је одлучио,

да се експропријација овог земљишта одложи за доцније, кад буде општина у могућности да изврши регулацију целога тога места пред железничком станицом.

VIII

По прочитању молбе Ленке Павловић АБр. 3498/96, Јубице Симоновић и Ленке Павловић АБр. 11099/96 да им се исплати земљиште у Балканској улици, које је заузето за проширење те улице, одбор је решио,

да се обе ове молбе упуте грађевинском одбору, да процени ова земљишта по закону грађевинском.

IX

Председник саопштава одбору, да је кућа у скадарској улици, коју је општина експропријала од И. Голдштајна, ради регулације била осигурана, и да друштво пита, оке ли се и даље осигурање продужити, у којем би случају општина имала да плаћа годишње 49 динара у сребру.

По прочитању тога акта друштва АБр. 7170 и по саслушању извештаја, да се та кућа неће рушити још за неколико година и да доноси општини прихода преко 1000 динара годишње, одбор је решио,

да се за ову општинску кућу у скадарској улици продужи осигурање и да се плаћа премија од четрдесет и девет дин. годишње, из непредвиђених потреба.

X

Председник износи одбору на решење молбу Лепосаве В. Савић овд. касапке, да јој се врати аренда на извезену масти.

По прочитању њених молби АБр. 2406/96, 9231/96, 1433/97 и 7107/97 и извештаја комисије, која је ту масти прегледала и констатовала, да је од свиња заклатих на општинској кланици, и да је на исту аренду плаћена, одбор је одлучио,

паметно и благо постапање, то одржава коња, па то се овде и препоручује.

в) Коњи се ови несмеју употребљавати за орање, вршидбу, трамваје и омнибусе, нити се могу давати под кирију, на кочијашке и друге кирицијске послове.

Могу се дакле само употребљавати за превлачење терета и вожњу, као и за јахање за своју личну и домаћу потребу, а кобиле још и за приплод (види члан 23—27).

Чл. 15.

Коњи дати по овом правилнику, својина су државна и припадају по чл. 89. закона о устројству војске саставу редовне војске. Као такови они се несмеју продати, заложити нити ма којим путем отуђити, нити најзад узети у попис и продају за рачун било државни или приватни.

Тако исто за све ово време од 8 год. неће се нико мочи са њима служити у другим својим личним војничким службама и обавезама, као комори, коњици и т. д. но за ове мора набавити друге коње.

После 8 година од дана кад су предати на употребу и издржање, ови коњи прелазе потпуно у својину примаоца а ждребад од кобила после 3 године старости, ако су дотле добро очувана и однегована, (чл. 16, 17, 18 и 19). И од тада ће примаоц с њима мочи у свему слободно располагати.

Комисијски преглед коња.

Чл. 16.

Ради уверења, да ли се ови коњи у свему добро негују и одржавају, одређиваје команданти дивизијских области сваке године у месецима априлу и октобру нарочите комисије за преглед ових коња.

Најомена: У ономе полгођу кад су коњи набављени, неподлеже прегледу, но тек у октобру месецу те године. На овај начин сваки коњ има да издржи петнаест редовних прегледа.

Комисије ове састојаће се свакда из четири члана, од којих по два одређиваје у сваком пуковском округу команданти дивиз. области, од којих ће један бити председник (командант пуковског округа, или командант јахаће трупе, ако се уместу пуков. окр. команде налази, или за пуков. окр. команде, које се налазе у месетима штабова дивиз. команде, председник комисије може бити и који други виси официр кога одреди командант дивиз. области); остала два члана одређује окружно начелство из чиновничког и грађанској реда.

Комисије ове састојаће се у штабу пуковске окр. команде, и преглед коња врши по упутству, које ће прописати министар војни.

Команданти пуковских округа позивају примаоце и одређују им дане, кад који треба да представе комисији са коњем и ждребетом — који га има.

Примаоци који се овоме позиву неодавају без оправдања, плаћају на име казне на сваког коња по 5 динара за сваки дан одоцнења у корист касе ремонтског фонда.

Чл. 17.

Оцене које ће комисија при прегледу коња давати, следеће су: „добар“, „изнурен“, „пропао“.

При равногласној подели гласова важи она страна на којој је председник.

Оцене се обележавају одмах у исправу и у списак коња који се води при штабу пуковске окружне команде. А сем овога подноси се засебно команданту дивиз. области извештење комисијско, у коме се изложе опширенје нађени резултат прегледа, на надлежни поступак по чл. 22.

Чл. 18.

По свршеном прегледу комисија, коњи који су добили оцену *добар*, остају и даље код досадањих примаоца; они који су добили оцену *изнурен* (који су са снагом знатно оронули и запуштени, али су са здрављем још добро и има изгледа да ће се поправити), одузимаће се од досадањих примаоца одмах и предавати најближим војним командама на поправку, а после овога тражиће се други бољи примаоц, и уступити њему на штету првог; т. ј. овоме ће се рачунати време пријема коња од онога дана по чл. 15 за прелаз у својину, од када је био дат први пут.

За коње дате према овоме војним командама на исхрану, налатиће се коштање фуражи, са додатком 5% процента од дотичног примаоца. Но ово не може да траје дуже од три месеца, до ког се времене коњ има дати другом примаоцу, — ако се дотле поправио; или продати на штету примаоца лицитандо, ако се није могао поправити, а његов примаоц нехтеди га примити по ценама која је плаћена.

Најомена: Предња одредба важи поглавито за коње који су били дати манастирима и појединим заводима, који их дакле по чл. 1 тач. б. и в. морају сами држати и издржавати. За коње пак, који се по тач. а. чл. 1. дају појединим окрузима, срезовима и општинама, главну и једину одговорност носе сами дотични и окрузи, срезови и општине; а они нека добро пазе коме ће ове коње да повере.

Према овоме, за коње који су дати окрузима, срезовима и општинама, па добију оцену *изнурен*, неморају се предавати војним командама на поправку, ако дотични окрузи и т. д. одмах нађу друго боље лице, коме ће се коњ уступити, у противном коњ ће се одузимати и поступити као што је напред речено.

Најзад, они коњи, који су добили оцену „*пропао*“, или коме коњ угине, наплаћиваће се одмах од дотичног округа, срезова и т. д. а остављати њима у сопственост, ако је коњ жив.

Овако ће се поступити свакда, кад се нађе да је коњ са здрављем и са снагом толико оронуо, да нема изгледа да ће се поправити, а да је узрок овоме сам примаоц.

Нађе ли се пак, да је коњ оронуо или угинуо природном болешћу или смрћу при чему је примаоц његов благовремено употребио марвеног лекара, и у опште чинио све, да здравље код коња очува и да болест спречи, онда ће се ставити поред оцене *пропао* или *угинуо* — „*природном болешћу*“. И у овом случају коњ ће се расходовати ако је угинуо, иначе ће се лицитантно продати на терет среза — вароши, на чији је рачун и набављен.

Тако исто коњ ће се наплатити по ценама коштања, од сваког оног примаоца, коме коњ нестане или се украде ма којим случајем.

Чл. 19.

По и ван ових редовних прегледа војна власт — команданти дивизија и пуковских округа, — има права да води рачуна о овим

коњима.. Команданти дивизијских области на доставу команданата пуковских округа или по сопственој увиђавности, кад год потреба захтев могу дакле одређивати и ванредно комисије за ову цељ по чл. 16. овог правилника.

Чл. 20.

Наплаћивање коња у свима напред побројаним случајевима од примаоца, има се рачунати овако: за прве 4 године наплаћивање се цела сума коштања; у 5-ој год. $\frac{3}{4}$ суме; у 6-ој год. $\frac{2}{3}$ суме; у 7-ој год. $\frac{1}{2}$ суме; и у 8-ој год. $\frac{1}{3}$ суме.

Чл. 21.

Противу решења комисија ових, примаоци могу изјавити жалбу, коју подносе своме команданту пуковског округа у року од 3 дана, и захтевати ванредну комисију у којој именују два члана. Ове жалбе достављају се на решење министру војном, који ће од своје стране именовати два члана, и по том ова четворица бирају петог за председника.

Таксу за решење полаже жалиоц, а тако исто и дијурне за председника и чланове по 6 динара.

Решење ове комисије обvezno је за обе стране и неподлежи спору.

Чл. 22.

Команданти дивизијских области надлежни су, и старају се, да се решења комисијска по чл. 18, 19, 20. и 21. најдаје у року од месец дана изврше.

Поступак са ждребадима.

Чл. 23.

Примаоц који има кобилу, и ову жели да употреби за приплод, сме ову да подведе само под државног окружног или среског пастува.

Кад се кобила ождреби, дужан је најдаје после три месеца да је са ждребетом приведе на преглед пуковској окружној команди, и са собом да донесе билет од пастува кога је пуштао, ради завода у списак ждребади по обрасцу V. и у коњској исправи.

После овога дужан је, да са кобилом доводи на преглед по чл. 16. и 19. редовно и ждребе, до навршења му три године старости, и за својо ово време и ждребе подлежи оценама и поступку изложеном у чл. 17, 18, 19, 20. и 21.

Чл. 24.

По навршетку три године старости, ждребе прелази потпуно у својину примаоца коња, ако је дотле добро неговано, иначе и оно подлежи прописима чл. 16—22.

Чл. 25.

За негу ждребади овде се препоручује и обраћа пажња поглавито на то: да ждребе сиса најмање 4 месеца, да се за време дојења кобила добро рани а мање тера; да се под уморну кобилу ждребе не пушта да сиса; да се поред сисања још и храни чим мало ојача, поглавито овсом или прекрупом и пашом, а на зиму и сеном. А поред свега препоручује се, да се ждребе свако дневно пушта напоље и креће по пољу и чистом ваздуху. — С' почетка у првом месецу изводити кобилу недалеко од штала неколико пута преко дана, а после овога преко целог дана треба да

